ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... *Δραχμὰς* 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... *Φρ. Χρ.* 8

Διαχειριστής: *Σ. ΒΕΛΛΗΣ*

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 136

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν:
"ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ,, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1909

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ὕλης καὶ ὑπεύθυνοι
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ
Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΗΤΡΩΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρον 1ον. Εἰς τὸ Μητρῷον ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως πάντες οἱ νομίμως διορισθέντες καὶ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὀμόσαντες Δικηγόροι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΓΤΙΖ' Νόμου τῆς 23 Δεκεμβρίου 1908 καὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1909 ἐκτελεστικοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2ον. Πᾶς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν διοριζόμενος Δικηγόρος ὀφείλει ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁρκίσεως αὐτοῦ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ τὸ πρακτικὸν τῆς ὁρκίσεώς του.

Ἄρθρον 3ον. Δικηγόρος μετατεθεὶς ἐκ τῆς περιφερείας ἑτέρου Πρωτοδικείου εἰς τὴν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὀφείλει, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς μεταθέσεώς του, νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Συλλόγου, ὑποβάλλων κεκυρωμένον ἀπόσπασμα τοῦ μητρῴου τοῦ Συλλόγου, ἐξ οὗ ἡ μετάθεσις, περιέχον τήν τε χρονολογίαν τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρκίσεως τοῦ μετατιθεμένου καὶ πάσας τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 2 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Β. Διατάγματος ὁριζομένας μεταβολάς, ἅμα δὲ καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου, ἐξ οὗ μετετέθη, περὶ τῶν τυχὸν ἐπιβληθεισῶν αὐτῷ ποινῶν ἢ τῆς ἐλλείψεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 4ον. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀρχαιότητος τοῦ Δικηγόρου κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ΓΤΙΖ' Νόμου, πᾶς Δικηγόρος, αἰτούμενος τὴν ἐν τῷ μητρῴῳ τοῦ Συλλόγου ἐγγραφήν του, ἐὰν εἶχεν ἄλλοτε ὑπηρετήσῃ ὡς τοιοῦτος ἢ ἐν δικαστικῇ θέσει ἢ ὡς Δικαστικὸς ἢ Νομικὸς Σύμβουλος, ὑποβάλλει καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τὰ βεβαιοῦντα τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν του ὡς καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 5ον. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου, εὐθὺς ὡς λάβῃ ἐπισήμως γνῶσιν διορισμοῦ Δικηγόρου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως ἐπίσημον βεβαίωσιν περὶ τῆς ὁρκοδοσίας αὐτοῦ.

Ἐπίσης πᾶσαν μετάθεσιν, προαγωγήν, παραίτησιν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ὁριζομένην μεταβολὴν ὀφείλει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῷ μητρῴῳ εὐθὺς ὡς λάβῃ ἐπισήμως γνῶσιν αὐτῆς, σημειῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῆς καὶ φυλάττων αὐτὰ ἐν τῷ ἀρχείῳ.

Ἄρθρον 6ον. Δικηγόρος ὑποστὰς προσωρινὴν παῦσιν διὰ τελεσιδίκου πειθαρχικῆς ἀποφάσεως παρ' οἱῳδήποτε ἄλλῳ Συλλόγῳ, δὲν δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῷ μητρῴῳ τοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν λόγῳ μεταθέσεως ἢ ἀναδιορισμοῦ παρ' αὐτῷ πρὶν ἢ παρέλθῃ ὁ χρόνος τῆς ποινῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ΓΤΙΖ' Νόμου, ὁ Γραμματεὺς ὀφείλει νὰ μὴ προσβῇ εἰς τὴν ἐν τῷ μητρῴῳ ἐγγραφὴν τοῦ ἀναδιορισθέντος, ἔστω καὶ ὁρκισθέντος ἤδη, ἐὰν μὴ ἀποδεικνύηται καὶ ἡ τήρησις τῶν ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ τοῦ Νόμου ὁριζομένων ὅρων, οἵτινες σημειοῦνται ἐν τῷ μητρῴῳ.

Ἄρθρον 7ον. Μέλος τοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν μετατιθέμενον εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου Πρωτοδικείου δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου ἐπίσημον ἀπόσπασμα τοῦ μητρῴου, περιέχον πάσας τὰς ἀφορώσας εἰς αὐτὸ σημειώσεις.

Ἄρθρον 8ον. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου δύναται, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ ἐγγράφως παρὰ τῶν Γραμματέων τῶν ἄλλων Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους πᾶσαν πληροφορίαν ἐξηγμένην ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν περὶ Δικηγόρου μετατεθέντος ἐκεῖθεν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὡς ἐπίσης ὀφείλει ἐπὶ ὁμοίᾳ αἰτήσει γραμματέως ἑτέρου Δικηγορικοῦ Συλλόγου νὰ παρέχῃ ὁμοίας πληροφορίας.

Ἄρθρον 9ον. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συλλόγου δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τοῦ μητρῴου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γραμματέως, καὶ νὰ αἰτῆται ἐγγράφως τὴν διόρθωσιν τοῦ μητρῴου εἴτε ὡς πρὸς ἑαυτόν, εἴτε ὡς πρὸς ἄλλο μέλος τοῦ Συλλόγου, διὰ μὴ ἀκριβῆ ἢ μὴ νόμιμον ἐγγραφὴν ἢ τελείαν παράλειψιν ἐγγραφῆς τοῦ ὀνόματος μέλους τινὸς τοῦ Συλλόγου ἢ σημειώσεως ἢ μεταβολῆς τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ὁριζομένων. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ᾖ ἠτιολογημένη καὶ νὰ ἐπισυνάπτωνται αὐτῇ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς ἐπίσημα ἔγγραφα.

Ἐὰν ὁ Γραμματεὺς εὕρῃ νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην τὴν αἴτησιν, διορθοῖ, τῇ ἐγκρίσει καὶ τοῦ Προέδρου, τὸ μητρῷον. Ἄλλως προκαλεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 10ον. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ, πλὴν τοῦ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν μητρῴου, καὶ ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον μετὰ παραπομπῆς εἰς τὸν σχετικὸν ἀριθμὸν τοῦ χρονολογικοῦ μητρῴου.

Ἄρθρον 11ον. Τὸ μητρῷον ἀποτελεῖ, ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου, ἀπόδειξιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ σημειουμένων νομίμων ὅρων τῆς καταστάσεως αὐτῶν, ὡς τοιούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρ. 12ον. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου ὁριζομένη δι' ἐγκυκλίου πρόσκλησις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς συνεδρίασιν γνωστοποιεῖται διὰ δημοσιεύσεως εἰς δύο τοὐλάχιστον ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένας ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν θύραν τοῦ τε καταστήματος τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς συνεδριάσεως δι' ἔλλειψιν ἀπαρτίας, ἡ νέα πρόσκλησις (ἄρθρ. 6 ἐδ. τελ. τοῦ Νόμου) γνωστοποιεῖται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Ἐὰν ἐν οἱᾳδήποτε συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου δὲν ἐπαρκέσῃ ἡ δρισθεῖσα ἡμέρα πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως, συνεχίζεται ἡ περαιτέρω συζήτησις εἰς ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ἄνευ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως.

Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν συνεδρίασιν δικηγόροι ἐγγράφονται εἰς πρόχειρον κατάλογον, ὅστις τηρεῖται δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ χρησιμεύει πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀπαρτίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὰς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 13ον. Ὁ Πρόεδρος κανονίζει τὴν τάξιν τῶν συζητητέων θεμάτων, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῶν συνεδριάσεων καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις, δίδων τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτοῦντας κατὰ τὴν σειρὰν τῆς αἰτήσεώς των, δικαιούμενος δὲ νὰ διακόπτῃ τοὺς ἀγορεύοντας καὶ νὰ ἀφαιρῇ ἀπ' αὐτῶν τὸν λόγον, ὅταν οὗτοι ἐξέρχωνται τοῦ συζητουμένου θέματος ἢ ἐν γένει παρεκτρέπωνται.

Ἄρθρον 14ον. Οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ παρατείνῃ τὸν λόγον πλέον τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας, ὡς οὐδὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον πλέον ἢ δὶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐκτὸς ἂν ὁ Σύλλογος ἐρωτώμενος ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

Ἄρθρον 15ον. Ὁ Πρόεδρος, ὁσάκις θεωρῇ ἐξαντληθεῖσαν τὴν ἐπί τινος θέματος συζήτησιν, προκαλεῖ ἀμέσως ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου περὶ τῆς λήξεως τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 16ον. Περατωθείσης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος διατυποῖ τὰ ζητήματα καὶ τίθησι ταῦτα εἰς ψηφοφορίαν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 26ῳ τοῦ Διατάγματος ὁριζόμενα. Ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐκτὸς ἂν ὁ Σύλλογος ἐπιτρέψῃ τοῦτο. Προκειμένου δὲ περὶ προσωπικῶν ζητημάτων ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων.

Ἄρθρον 17ον. Ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως συμβῇ γεγονός τι, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, δύναται νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα πειθαρχικοῦ παραπτώματος, βεβαιοῦται τοῦτο ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ προκαλεῖται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐνέργεια τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18ον. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου παρίστανται μόνον τὰ μέλη αὐτοῦ. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὰς συνεδριάσεις τὰς ἐχούσας ἀποκλειστικὸν ἀντικείμενον τὴν συζήτησιν θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς νομοθεσίας ἢ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς (ἄρθρ. 4 ἐδάφ. β' τοῦ Νόμου) δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου, ἡ παρουσία καὶ ἄλλων πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Πᾶν μέλος τοῦ Συλλόγου δικαιοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς συζητήσεως οἱασδήποτε ὑποβαλλομένης προτάσεως.

Ἄρθρον 19ον. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συλλόγου δύναται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς συζήτησιν πᾶσαν πρότασιν ὑπαγομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου εἰς τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου. Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις εἰσάγει ταύτην εἰς τὸν Σύλλογον, τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδάφ. β' τοῦ Νόμου.

Ἐν τῇ ὁρισθείσῃ συνεδριάσει ὁ ὑποβαλὼν τὴν πρότασιν ποιεῖται τὴν ἐπ' αὐτῆς εἰσήγησιν.

Τὰς ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἔρευναν καὶ λύσιν νομοθετικῶν ζητημάτων ἢ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ἤθελεν εἰδικῶς ψηφισθῇ τοῦτο, ὁ Πρόεδρος διαβιβάζει δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῶν λόγων, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται.

Ἄρθρον 20ὸν. Προτάσεις ἀφορῶσαι εἰς παράλειψιν τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τοὺς Δικηγόρους σεβασμοῦ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἔργων των ἐκ μέρους Ἀρχῆς τινος ὑποβάλλονται εἰς τὸν Σύλλογον μόνον διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν προεξετάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21ον. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται δημοσίᾳ ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀνακοινώσεις ἢ διαλέξεις, ἀναγόμεναι εἰς τὸν κύκλον τῶν νομικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ὁ θέλων νὰ ποιήσηται τοιαύτην ἀνακοίνωσιν ἢ διάλεξιν αἰτεῖται πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Προέδρου, ὅστις, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν, ὁρίζει τὴν πρὸς τοῦτο ἡμέραν καὶ ὥραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἄρθρον 22ον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὰς ὑποθέσεις ἐν γένει τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ καὶ τῷ Διατάγματι ὡρισμένα. Δύναται δ' ἐπὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὑποθέσεων νὰ ἀναθέτῃ τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν εἰς ἓν ἢ πλείονα μέλη αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Ἄρθρον 23ον. Ὁ Πρόεδρος, ἐνασκῶν πάντα τὰ ἐν τῷ Νόμῳ καὶ τῷ Διατάγματι καθωρισμένα δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ τε Συμβουλίου καὶ τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 24ον. Ὁ Γραμματεὺς φυλάττει τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συλλόγου, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, συντάσσει καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα, τηρεῖ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἀναγράφονται τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα, φυλάττει τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ σχέδια αὐτῶν καὶ ἐκδίδει ἀντίγραφα, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου, τῶν παρ' αὐτοῦ φυλαττομένων ἐγγράφων πρὸς ἐκείνους, εἰς οὓς ἀφορῶσι προσωπικῶς ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἄρθρον 25ον. Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 25 ἐδ. α' τοῦ Νόμου ἀναπλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου.

Τὸν Γραμματέα τοῦ Συλλόγου ἀναπληροῖ τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ὁριζόμενον, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ἐδαφ. γ' τοῦ Νόμου, μέλος τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 26ον. Ἡ καταγγελία γίνεται εἴτε ἐγγράφως, ἐγχειριζομένη πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ὅστις βεβαιοῖ ἐπ' αὐτῆς δι' ἐκθέσεώς του τὴν ἐγχείρισιν, εἴτε προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Γραμματέως, συντάσσοντος τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταγγελλομένης πράξεως.

Αἱ ἀνωτέρω ἐκθέσεις τοῦ Γραμματέως ὑπογράφονται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐγκαλοῦντος ἢ βεβαιοῦται ἡ τυχὸν ἀδυναμία αὐτοῦ πρὸς ὑπογραφήν.

Καταγγελία ἀνωνύμως ὑποβαλλομένη εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 27ον. Τὰ πρακτικὰ τῶν διασκέψεων τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, συντασσόμενα καὶ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, εἰσὶ μυστικά.

Ἄρθρον 28ον. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 29ον. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Νόμου νουθετικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου ἀναφέρει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 30ὸν. Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις μετερρυθμίσθῃ ἢ ἐπεκυρώθῃ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, σημειοῦται τοῦτο ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς χρονολογίας τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, ὡς καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ἄρθρον 31ον. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Συλλόγου τηρούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 τοῦ Νόμου, τακτικὰ βιβλία, εἰσί, πλὴν τοῦ βιβλίου τῆς ἀπογραφῆς, καὶ τὰ ἑξῆς: α') βιβλίον διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, β') βιβλίον εἰσπρακτέων ἐσόδων, γ') καθολικόν, ὅπερ ἀναγράφει τὴν κίνησιν ἑκάστου ἄρθρου τῶν χρεώσεων καὶ πιστώσεων, δ') βιβλίον ταμείου.

Ἄρθρον 32ον. Ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις ἑκάστου ἔτους ἄρχεται τῇ 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τῇ 31 Δεκεμβρίου, τὰ δὲ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καταμεριζόμενα εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα, ἀναλόγως πρὸς τὰς προβλεπομένας εἰσπράξεις καὶ δαπάνας.

Ἄρθρον 33ον. Τὸν ἐγκεκριμένον πίνακα εἰσφορᾶς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ὁ Ταμίας αὐτοῦ ἀναγράφει ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐδ. β' βιβλίῳ εἰσπρακτέων καὶ εἶτα ἀποστέλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐπαρχιακὸν Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν μετὰ καταστάσεως εἰς τριπλοῦν, ἐμφαινούσης τὸ σύνολον τοῦ ἐν τῷ πίνακι ποσοῦ.

Ἄρθρον 34ον. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου καταρτίζει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν Δημόσιον Ταμίαν: α) συμπληρωματικὸν πίνακα τῶν κατ' αὐτὴν ἐγγραφέντων ἐν τῷ μητρῴῳ νέων μελῶν, β) ἕτερον πίνακα τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν διαγραφέντων ἐκ τοῦ μητρῴου τοιούτων.

Ἄρθρον 35ον. Τὴν ἐν ἑκάστῃ πειθαρχικῇ ὑποθέσει ἐκκαθάρισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων ποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ποινικῆς διατιμήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως νόμου ὁ Εἰσηγητής. Μετὰ τὴν τελεσιδικίαν δὲ πάσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκκαθαρίζει ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Νόμου ἀπολήψιμα ἔξοδα, καταρτίζων κατάστασιν εἰς διπλοῦν, ἧς τὸ μὲν ἓν ἀντίγραφον συνάπτει ἐν τῇ σχετικῇ δικογραφίᾳ, τὸ δὲ ἕτερον πέμπει εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Συλλόγου μετ' ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἐπιβάλλεται ποινὴ προστίμου.

Ἄρθρον 36ον. Τὰς ἄνω καταστάσεις ἀπολησίμων ἐξόδων καὶ τὰς ἐπιβαλλούσας πρόστιμον τελεσιδίκους ἀποφάσεις καταχωρίζει ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 37ον. Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν ἐκδίδει ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου διπλότυπον ἀπόδειξιν.

Ἐν ᾖ περιπτώσει δὲν εἰσπραχθῇ ἢ ἀπολεσθῇ διπλότυπόν τι συμπεπληρωμένον, ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ γίνεται ἐπὶ τοῦ στελέχους, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου, συνυπογράφοντος μετὰ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 38ον. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συλλόγου τηρεῖται βιβλίον διπλότυπον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 τοῦ Νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνταλμάτων πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 39ον. Ἐντάλματα ἐκδίδονται μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πίστωσις διαθέσιμος διὰ τὴν αἰτουμένην δαπάνην.

Μὴ ὑπαρχούσης πιστώσεως ἢ μὴ ἐπαρκούσης, ὁ Ταμίας ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐξαργύρωσιν τοῦ προσαγομένου ἐντάλματος.

Ἄρθρον 40ὸν. Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου λογοδοσίαν, συντεταγμένην κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἐκτελ. Διατάγματος, καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ πρώτου ὀκταημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 41ον. Ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ἐκτελ. Διατάγματος συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου δίδεται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 ἐδ. 4 τοῦ Νόμου ἐτησία λογοδοσία τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἐκλέγει ὁ Σύλλογος τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἐδ. ε' τοῦ Νόμου ὁριζόμενον ἔλεγχον. Ἡ ἐπιτροπὴ δ' αὕτη συντάσσει ἐντὸς μηνὸς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ὑποβαλλομένην ἐν τῇ ἑπομένῃ συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

Ἄρθρον 42ον. Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου δύναται νὰ καταρτισθῇ βιβλιοθήκη καὶ ἀναγνωστήριον. Ἡ ἐπιμέλεια δ' αὐτῶν καὶ ἐποπτεία ἀνατίθεται ἀμισθὶ εἰς ἓν μέλος τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου κανονισθήσονται δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 43ον. Ἐπιτρέπεται νὰ περιληφθῇ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου ἐντευκτήριον τῶν μελῶν αὐτοῦ, οὗ ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τηρητέα τάξις ὁρισθήσεται δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 44ον. Συζήτησις ἐν τῷ Συλλόγῳ περὶ μεταρρυθμίσεως ἢ καταργήσεως διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ προσθήκης τοιούτων γίνεται εἴτε τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου, εἴτε τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει δέκα τοὐλάχιστον μελῶν τοῦ Συλλόγου. Ἐν τῇ σχετικῇ προτάσει περιλαμβάνονται ὡρισμένως αἱ μεταρρυθμιστέαι, προσθετέαι ἢ καταργητέαι διατάξεις,

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ ζωηρῶς νὰ διατηρῶσιν οἱ τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῆς «Δικαιοσύνης» τὴν ἀνάμνησιν τῆς θαυμασίας ἀγορεύσεως τοῦ ποτε πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας C. Zanardelli, ἀναπτύσσοντος ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ τὸ 1903 τὸ νομοσχέδιόν του περὶ Δικαστικοῦ Ὀργανισμοῦ· διότι ἡ ἀγόρευσις ἐκείνη ἐδημοσιεύθη ἐν γλαφυρᾷ μεταφράσει ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων. Ἐν τούτοις ἀναδημοσιεύομεν, χάριν τοῦ θέματος ἡμῶν, τὰ ἑξῆς :

«Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἀνάγκη ὅπως, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ποθουμένου δικαστικοῦ σώματος, ἐπιτύχωμεν τοιούτους διὰ τοὺς δικαστικοὺς ὅρους, ὥστε νὰ δύνανται οὗτοι νὰ συναγωνίζωνται πρὸς τὸ δικηγορικὸν σῶμα. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον ὅπως αὐξηθῶσι σημαντικῶς οἱ μισθοὶ αὐτῶν. Ἄλλως τὰ καλήτερα πνεύματα τῶν σπουδασάντων τὴν νομικὴν ἐπιστήμην στρέφονται πρὸς τὴν δικηγορίαν, ἐν ᾗ αἱ λαμπραὶ ἀμοιβαὶ δύνανται νὰ τοὺς ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν εὐμάρειαν καὶ τὸν πλοῦτον, μὴ ὄντος δυνατοῦ ὅπως νέοι ἔχοντες συνείδησιν τῆς ἰδίας των ἀξίας ἀρκῶνται εἰς ἀπολαυάς, αἵτινες τοὺς ἀφήνουσι σχεδὸν ἐν πενίᾳ, κατὰ τοὺς πρώτους βαθμοὺς τοῦ δικαστικοῦ σταδίου, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς κρατοῦσιν αὐτοὺς ὑπὸ ὅρους ἀτυχεῖς ἀπέναντι ἑτέρων κλάσεων νομικῶν, ἀπολαυουσῶν ὑψηλῶν ἀμοιβῶν τῆς ἰδίας των ἐργασίας. Οἱ ὅροι οὗτοι διαρκοῦς ἐνδείας ἐξασθενίζουσιν ἀναποφεύκτως παρὰ πολλοῖς τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τῆς ὑψηλῆς ἀξιοπρεπείας, τὸ ὁποῖον δὲν γεννᾶται εὐκόλως ἐν μέσῳ τῶν στενοχωριῶν τῆς ἐνδείας, καὶ καθιστῶσι δυσχερεῖς, διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ὀφείλει νὰ παλαίῃ καθ' ἑκάστην πρὸς ἀνάγκας, τὴν ἠρεμίαν ἐκείνην καὶ γαλήνην τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, αἵτινες εἰσιν ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ δυσχεροῦς ἀξιώματος τοῦ δικαστοῦ. Ὅπως αὐξηθῶσιν ὅμως οἱ μισθοί, εἶνε προφανὲς ὅτι ἀναποφεύκτως δέον νὰ ἐλαττωθῇ σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ, ἵνα μὴ προσκρούσωμεν εἰς δυσχερείας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνυπερβλήτους.»

*

Κατὰ τὸν ὑποβεβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ 1909 τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους χορηγουμένων μισθῶν πρὸς τοὺς δικαστάς, εἰσαγγελεῖς καὶ δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνέρχεται εἰς δραχ. 2,815,200 ἀναλυόμενον ὡς ἑξῆς :

1) Ἄρειος Πάγος	δρ.	130.920
2) Πρόεδροι Ἐφετῶν καὶ Ἐφέται	»	280.800
3) Γραμματεῖς Ἐφετῶν	»	10.800
4) Ὑπογραμματεῖς Ἐφετῶν	»	34.560
5) Εἰσαγ. καὶ Ἀντεισαγ. Ἐφετ.	»	54.600
6) Βοηθ. προσωπ. Εἰσαγ. Ἐφετ.	»	79.760
7) Πρόεδρ. Πρωτ. καὶ Πρωτοδίκ.	»	759.300
8) Γραμματεῖς Πρωτοδικῶν	»	53.040
9) Βοηθ. προσωπ. Πρωτοδικείων	»	223.840
10) Εἰσαγ. καὶ Ἀντεισαγ. Πρωτοδ.	»	153.600
11) Βοηθ. προσωπ. Εἰσαγ. Πρωτοδ.	»	119.700
12) Εἰρηνοδικεῖα	»	770.160
13) Πταισματοδικεῖα	»	144.120
Τὸ ὅλον	»	2.815.200

*

Ἔχομεν ἤδη ἀποδείξει δι' ἀριθμῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Δικαιοσύνης» τὰ ἑξῆς :

α') Ὅτι εἶνε ἐξωφρενισμὸς νὰ διατηρῶνται 240 περίπου Εἰρηνοδικεῖα καὶ ὅτι θὰ ἐπλεόναζον 150.

β') Ὅτι εἶνε ἐπιβεβλημένη ἡ κατάργησις δέκα (10) Πρωτοδικείων καὶ ὅτι ὑπεραρκοῦσιν ἑκατὸν πεντήκοντα (150) Πρόεδροι Πρωτοδικῶν καὶ Πρωτοδίκαι.

γ') Ὅτι στοιχειώδης ἐντροπὴ ἐπιβάλλει τὴν κατάργησιν δύο Ἐφετείων, καὶ ὅτι ὑπεραρκοῦσι τριάκοντα πέντε (35) Πρόεδροι Ἐφετῶν καὶ Ἐφέται.

δ') Ὅτι δέκα (10) Ἀρεοπαγῖται ὑπεραρκοῦσι.

Καὶ τὰ χωριστὰ Πταισματοδικεῖα δὲν ἔχουν λόγον ὑπάρξεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναμφισβητήτων τούτων, ἰδοὺ πῶς θὰ ἐπεθυμοῦμεν τοὺς δικαστικοὺς μισθούς :

1) Πρόεδρος Α. Πάγου	1×1000	»	12.000
2) Εἰσαγ. Ἀρ. Πάγου	1×1000	»	12.000
3) Ἀντιπρόεδρος Ἀρ. Πάγου.	1×900	Δραχ.	10.800
4) Ἀντεισαγγελ. Ἀρείου Πάγου	1×900	»	10.800
5) Πρόεδροι Ἐφετῶν	3×900	»	32.400
6) Εἰσαγγελ. »	3×900	»	32.400
7) Ἀρεοπαγῖται	10×800	»	96.000
8) Ἐφέται	32×700	»	268.800
9) Ἀντεσαγγελεῖς Ἐφετῶν	3×700	»	25.200
10) Πρόεδροι Πρωτοδ.	16×700	»	134.400
11) Εἰσαγγελ. Πρωτοδ.	16×700	»	134.400
12) Ἀντεσαγγελ. Πρωτοδικῶν	16×500	»	96.000
13) Πρωτοδίκαι	134×500	»	804.000
14) Γραμματ. Ἀρείου Πάγου	1×600	»	7.200
15) Γραμματεὺς Εἰσαγ. Ἀρείου Πάγου	1×500	»	6,000
16) Γραμματεῖς Ἐφετ.	3×500	»	18.000
17) Γραμματ. Πρωτοδ.	16×500	»	96.000
18) Γραμματεῖς Εἰσαγγελιῶν Ἐφετῶν	3×400	»	14.400
19) Εἰρηνοδίκαι	150×250	»	450.000
20) Ὑπογραμματ. Ἀρείου Πάγου	6×300	»	21.600
21) Ὑπογραματεῖς Ἐφετείων	18×200	»	43.200
22) Γραμματεῖς Εἰσαγγελιῶν Πρωτοδ.	16×300	»	57.600
23) Γραφεῖς Εἰσαγγεγελιῶν Ἐφετῶν	6×150	»	10.800
24) Γραφεῖς Εἰσαγ. Πρωτ.	35×120	»	50.400
25) Ὑπογραμ. Πρωτοδ.	200×150	»	223.200
26) Γραμμ. Εἰρηνοδικ.	150×150	»	270.000
27) Ὑπογραμματ. Εἰρηνοδικείων	150×75	»	135.000
		Δραχ.	3.072.000
28) Αὐξήσ. μισθοῦ Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγ. Πρωτοδ.			60.000
		Τὸ ὅλον δραχ,	3.132.600

Ὥστε :

Ζητοῦμεν	Δραχ.	3.132.600
Καταβάλλονται	»	2.815.200
Ζητοῦμεν ἐπὶ πλέον	Δραχ.	317.400

Τὸ ἐπὶ πλέον τοῦτο θὰ ἐξοικονομηθῇ ὡς ἑξῆς :

1) Ἐξ ἐνοικίων καταργουμένων Εἰσαγγελιῶν καὶ Δικαστηρίων	Δρ.	90.000
2) Ἐξ ὁδοιπορικῶν	»	80.000
3) Ἐκ τῶν γυναικείων φυλακῶν	»	20.000
4) Ἐκ τῶν δῆθεν πλυστικῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων τοὐλάλάχιστον	»	40.000
Τὸ ὅλον	Δρ.	230.000

Ἀπομένουσι, μέχρι τῶν 317,400, δραχμαὶ 87.400. Ἀλλ' ἔχομεν ἤδη καταδείξει ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἡμῶν δύο παραλόγους δαπάνας, τὴν μίαν δραχ. 5,000 καὶ τὴν ἑτέραν δραχ. 7,000, τὸ ὅλον δραχ. 12,000, ὥστε ἀπομένουσι μόνον 75,400. Ἀλλὰ πολὺ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου εἶνε εὐχερέστατον νὰ ἐξοικονομηθῇ, α') ἐὰν περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνακρίσεων, καθισταμένων τῶν εἰσαγγελέων ἐργατικωτέρων καὶ ἱκανωτέρων, ὥστε ν' ἀπορρίπτωσιν εὐθὺς ἀμέσως χιλιάδας ἀβασίμων ἐντελῶς μηνύσεων, καθισταμένων τῶν ἀνακριτῶν προσεκτικωτέρων, ἀπαγορευομένης δὲ καὶ τῆς προφυλακίσεως ἐν γένει ἐπὶ πλημμελήματι, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν κατὰ μυριάδας τὰς ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπιβαρυνομένου τοῦ Δημοσίου μὲ δαπάνας ἀμυθήτους, **ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν·** β') ἐὰν διαρρυθμισθῶσι τὰ τῶν φυλακῶν τοιουτοτρόπως, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὥστε τὸ Κράτος ν' ἀναλαμβάνῃ τὴν συντήρησιν, ἐκ τῶν καταδικαζομένων εἰς ἐπανορθωτικὰς ποινάς, μόνον τῶν ἀποδεδειγμένως πενήτων. Ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων τούτων μέτρων, τῶν κοινωνικῶς ὠφελιμωτάτων ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις οἰκονομικάς, δημοσίας τάξεως, δημοσίας ἠθικῆς, ἀναμφιβόλως, λέγομεν, τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 75,400 θὰ καλυφθῇ πολλαπλασίως.

*

Τὸ πρᾶγμα εἶνε προφανές. Ἐκ τῶν καὶ νῦν παρεχομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πιστώσεων εἶνε εὐκολώτατον νὰ λυθῇ τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα, τὸ οὐδενὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν κατώτερον, τὸ ζήτημα τὸ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὥριμον ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει. Δὲν ἀπαιτεῖται, παρὰ εἷς κόκκος συνειδήσεως ἐν τῇ Κυβερνήσει, μία σταγὼν ἐρυθροῦ αἵματος ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπως ἀνέλθῃ τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς εἰς τὰς παρειάς των. Δὲν ἀπαιτεῖται, παρὰ ἓν στοιχεῖον φιλοτιμίας παρὰ τοῖς δικασταῖς καὶ δικηγόροις, ὅπως ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς ἀναισχύντου Συναλλαγῆς εἰς βάρος τῆς Δικαιοσύνης.

*

Ἀλλ' ἔχομεν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς ἀνωτέρω προτάσεώς μας. Ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκθέσωμεν πρῶτον διατὶ οὕτω διεβαθμίσαμεν τοὺς μισθούς, ποῖα δὲ καθ' ἡμᾶς μέτρα νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ ἐπιβάλλονται ἐκ τῶν μισθῶν τούτων, ποῖαι τέλος συγκεκριμένως θὰ προκύψωσι γενικῶς καὶ εἰδικῶς ὠφέλειαι ἐκ τῶν μισθῶν τούτων.

Αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ θέμα τοῦ ἑπομένου ἡμῶν ἄρθρου.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὴν 27ην Μαΐου 1909 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Θέματα Συνεδριάσεως

1) Ἀνακοινώσεις

2) Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Δ. Γ. Ἀντωνιάδου περὶ Εἰρηνοδικειακοῦ καταστήματος.

Ἀθήνησι 14 Μαΐου 1909.

Ὁ Πρόεδος — Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Ἔσδλιν — **Τ. Ἠλιόπουλος**

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ εἰσαγγελέως κ. Μίλησι.

Συνεζητήθη τελευταῖον ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ αἴτησις ἀναιρέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Μίλησι κατὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, δι' οὗ παρεμπέμπετο, ἵνα δικασθῇ, ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Κατὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, ὁ ἀνακριτὴς Πύργου συνέλαβε τὸν ἐπὶ ὑπεξαιρέσει μηνυόμενον Μπουκαούρην διά τινος ἐνωμοτάρχου, ὃν πρὸς τοῦτο διέταξε, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως, ὑπέβαλε δὲ εἰς ἀνάκρισιν, μεθ' ἣν διατάξας τὴν κράτησίν του, ὑπέβαλε τὴν δικογραφίαν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ. Ὁ κ. Μίλησις ἐπέστρεψε τὴν δικογραφίαν δι' ἐγγράφου του, δι' οὗ ρητῶς ἔγραφεν «ἀρνοῦμαι νὰ γνωμοδωτήσω, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ μηνυομένου κατηγορία εἶνε ἄκυρος διὰ τὴν μὴ ἔκδοσιν κατ' αὐτοῦ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ δώσω κῦρος εἰς πρᾶξιν παράνομον».

Ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἐτέθη μεταξὺ δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέως δὲν εἶνε διόλου παράδοξον, διατὶ ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ δικαιωθῇ ὁ ἀνακριτὴς καὶ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ νομιμωτάτη ἐνέργεια τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὡς παράβασις καθήκοντος, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἠρνήθη νὰ γνωμοδοτήσῃ.

Ὁ Ἄρειος Πάγος βεβαίως θὰ ἀνήρει ἓν τοιοῦτο βούλευμα. Ἀτυχῶς ἐθεωρήθη, ὅτι ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ μία συμβιβαστικὴ λύσις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου εὐφυῶς πάνυ ἐφεῦρε μίαν τοιαύτην. Δέχεται ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μίλησι «δὲν ἀποτελεῖ ἢ γνωμοδότησιν αὐτοῦ, καθ' ἣν θεωρεῖ ἀπολυτέον τὸν κατηγορούμενον καὶ πρὸς ἣν διαφωνῶν τυχὸν ὁ ἀνακριτὴς ἔδει νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον».

Ἂν τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἐθεώρει ὁ Ἄρειος Πάγος γνωμοδότησιν πάντως ἀφοῦ ὁπωσδήποτε περιεῖχε γνώμην τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, καθ' ἣν ἐνόμιζεν, ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ γνωμοδοτήσῃ, θὰ ἐσώζοντο περισσότερον τοὐλάχιστον τὰ προσχήματα. Ἀλλὰ νὰ ἑρμηνεύηται ἡ ἀπόλυτος καὶ σαφὴς ἄρνησις πρὸς γνωμοδότησιν, ὡς γνωμοδότησις περὶ ἀπολύσεως ἀντίκειται τοσούτῳ ἐμφανῶς πρὸς τὰ πράγματα, ὥστε νὰ γεννᾷ τὴν ἀπορίαν, πῶς διατυποῦνται οὕτω προχείρως τοιαῦται ἀποφάσεις.

Ὁ κ. Τσιβανόπουλος ἐν τῇ ἀγορεύσει του ἠτήσατο τὴν ἀναίρεσιν τοῦ βουλεύματος κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἄνευ ἐντάλματος σύλληψις, μόνον ἂν ὁ μηνυόμενος προσήρχετο οἴκοθεν πρὸς ἀνάκρισιν ἠδύνατο νὰ νομιμοποιηθῇ αὕτη. Ὁ λόγος δὲ οὗτος ἀπορρέων ἐκ θεμελιώδους διατάξεως τοῦ Συντάγματος, ἔδει ὡς τοιοῦτος νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐν τῷ φόβῳ μὴ ἀναγνωρισθῇ τὸ παράνομον μιᾶς τοιαύτης πρακτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐνίοτε δικαιολογοῦν τὰ πράγματα, ἀλλ' οὐδέποτε δύνανται καὶ νὰ νομιμοποιήσουν αὐτήν εὗρεν ἡ ἀπόφασις μίαν διεξοδον· τοσούτῳ ἀδιέξοδον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα ὅπερ συνεργάτης ἡμῶν πρὸ ἡμερῶν ἀνεκίνησεν ἂν ἢ διὰ τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον εἰσφορὰ τῶν μελῶν εἶνε καταβλητέα κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅπερ κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον ἀποστέλλει ταύτην εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου, ἢ ἂν τὴν εἰσφορὰν ταύτην δικαιοῦνται νὰ καταβάλλωσι τὰ μέλη καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου, ὁ ἐν Σύρῳ δικηγόρος κ. Εὐάγ. Ν. Προχεράρης μᾶς ἀποστέλλει τὰς κατωτέρω παρατηρήσεις.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Δικαιοσύνης»,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 133 φύλλον τῆς «Δικαιοσύνης» ἐτέθη παρὰ «Συνεργάτου σας» τὸ ἐρώτημα : «Δύναται ὁ Δικηγ. Σύλλογος νὰ εἰσπράττῃ ἀπ' εὐθείας τὰς εἰσφορὰς τῶν μελῶν ;» Νομίζω, ὅτι ἀδιστάκτως δύναταί τις ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς. Καθότι ὄχι μόνον ἐναντία διάταξις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπαγορεύουσα τὴν τοιαύτην καταβολὴν ὑπὸ τῶν μελῶν καὶ εἴσπραξιν ὑπὸ τοῦ ταμίου δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ, ἀλλὰ καὶ παράλογος ὅλως θὰ ἦτο ἡ ὑπάρχουσα τυχὸν ἀπαγόρευσις ὅπως εἰσπράττῃ ἀπ' εὐθείας ὁ Σύλλογος ὅ,τι τῷ ἀνήκει καὶ ὅπερ ὁ δημόσιος ταμίας ἤθελε μετ' ὀλίγον τῷ ἀποστείλῃ διὰ γραμματίου παραλαβῆς (ἄρθρ. 38 § 2 Νόμου). Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν ἔχω τὴν δέουσαν ὀξυδέρκειαν ὅπως διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ διακρίνω ἐν τῷ νόμῳ λόγον τινὰ ἀπαγορεύοντα εἰς τὸν δικηγόρον ὅπως πληρώσῃ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Σύλλογον αὐτοῦ, ἐπιβάλλοντα δὲ αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα λάβῃ τὴν πρὸς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἄγουσαν διὰ νὰ θεωρηθῇ νόμιμος καὶ ἔγκυρος ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς αὐτοῦ· τὴν τυχὸν ἀντίρρησιν ὅτι ὅλα εἶνε δυνατά, καὶ τὰ μᾶλλον παράλογα, εἰς χαρτοβασίλειον, δὲν θεωρῶ ἐπαρκῆ.

Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὰς γενικὰς ταύτας σκέψεις ρητὴ διάταξις, ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ νόμου, ἀναγράφει «ὁ ταμίας φυλάττει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην περιουσίαν τοῦ Συλλόγου. *Παραλαμβάνειτὰς εἰσφορὰς τῶν μελῶν* κλπ.» ὅθεν ἀναμφισβήτητον δύναταί τις νὰ θεωρήσῃ καὶ ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ὅτι ὁ ταμίας τοῦ Συλλόγου δύναται, καί, ἂν θέλετε, ὀφείλει νὰ *παραλαμβάνῃ* τὰς εἰσφοράς. Τὸ δὲ ἄρθρον 38, τεθὲν ὑπὸ τὸ κεφάλαιον «γενικαὶ διατάξεις» ἐτέθη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεως τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 διατάξεως αὐτοῦ καθ' ἣν «μέλη τοῦ Συλλόγου εἰσὶν *ὑποχρεωτικῶς* πάντες οἱ δικηγόροι κλπ.», *ὑποδεικνύει* τοῦτέστιν ἡ ἐν ἄρθρῳ 38 διάταξις ὅτι τὰ *ὑποχρεωτικῶς* ὄντα μέλη τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων *ὑποχρεωτικῶς* καὶ καταβάλλουσι τὴν εἰσφορὰν αὐτῶν, ἐν δυστροπίᾳ δὲ καὶ ἀρνήσει περὶ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καὶ μόνον αὐτονοήτῳ προϋποθέσει, διαγράφει τὸ ἄρθρ. 38 τὸν τρόπον τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσπράξεως. Εἰρήσθω δ' ἐκ περισσοῦ ὅτι ἡ ἐναντία ἐκδοχὴ θὰ προσέκρουε καὶ εἰς τὰς περὶ ὑπερημερίας διατάξεις. Μετὰ πολλῆς ὅθεν λιτότητος καὶ μεγάλης φειδοῦς διὰ τὴν δικηγορικὴν ἀξιοπρέπειαν ὁνομοθέτης ὑπέδειξεν ὅτι δύναται νὰ ἐκβιασθῇ ἡ πρὸς τὸν Σύλλογον καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς· τοῦτο δὲ ἐνέχει, φρονῶ, στοργὴν πρὸς τοὺς δικηγ. Συλλόγους, ὅπως μὴ διὰ τῆς ἀντιδράσεως καὶ τῆς ἀποποιήσεως τῆς πληρωμῆς τῶν εἰσφορῶν ἀποβῶσιν οὗτοι θνησιγενεῖς· διὰ τῆς τοιαύτης προνοίας θέλει καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ τῶν δικηγ. Συλλόγων—ὡς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναγράφεται—καὶ τῆς ὑψηλῆς καὶ προνομιούχου αὐτῶν ἀποστολῆς.

Δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἄσκοπον ἵνα καὶ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῶν δικηγ. Συλλόγων τεθῇ διάταξις καθ' ἣν ὁ ταμίας τοῦ

Συλλόγου πέμπει πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν κατάλογον τῶν καθυστερουμένων πρὸς τὸν Σύλλογον ἐξ εἰσφορῶν προστίμων καὶ προκαταβολῶν ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους ἢ ἄλλου τινὸς μᾶλλον προσοδοφόρου μηνός.

Σύρος 44 Μαΐου 1909.

Μετὰ πολλῆς ὑπολήψεως

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Μ. ΠΡΟΧΕΡΑΡΗΣ

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Ἐφ' ὅσον δὲν ἐλέχθη εἰσέτι ἡ τελευταία λέξις τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ ἐπεισοδίου τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, πᾶσα δημοσιωτέρα συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβάλλεται φρονοῦμεν νὰ ἀνασταλῇ, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, ἐνῷ οὐδὲν τὸ ἐκ ταύτης κέρδος, ἐξ ἄλλου μέγας ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ ἀναμιχθῶσι πρόσωπα καὶ νὰ θιχθῶσιν ἄνευ βασιμότητος ὑπολήψεις. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα τὸ ἐπεισόδιον, ὡς τοιοῦτο, δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀπαισιοδόξους, οἵτινες παντοῦ διαβλέπουν ἐρείπια καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν περίλυποι ἵστανται πρὸ τῶν κατωφερειῶν εἰς ἃς ἀκατάσχετοι φερόμεθα. Κοινωνία, ἥτις μετὰ τόσης πεποιθήσεως ἀτενίζει πρὸς ἕνα θεσμὸν ὡς ὁ τῶν ἐνόρκων, ἥτις ἐπὶ τῇ ἀπωτάτῃ ὑπονοίᾳ, ὡς εἰς ἄνθρωπος ἐξεγείρεται καὶ συσπειροῦται περὶ τὸν θεσμὸν καὶ τρέμει πρὸ τῆς ἰδέας ὅτι ἦτο δυνατὸν καὶ δυσπιστία ἀκόμη κατ' αὐτοῦ νὰ ἐξενεχθῇ, κοινωνία τοιαύτη ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα ὅπως παλαίσῃ νικηφόρως κατὰ μιᾶς διοικήσεως, ἔστω καὶ τόσον παραλελυμένην, ὅσον ἡ Ἑλληνική.

Ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἑβδομάδος

Ἂν ἡ νίκη ἀναμένεται ταχύτερον ἢ βραδύτερον, τοῦτο δὲν εἶνε τὸ πρωτεῦον, ἐνῷ τὸ ἀπολύτως βέβαιον, τὸ πολλαχόθεν ἑκάστοτε συναγόμενον, τὸ ἀνὰ πᾶν σχεδὸν βῆμα διαπιστούμενον, εἶνε ὅτι τὸ ὑλικὸν ὅπερ ἡ κοινωνία παρέχει, ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ διοίκησις στρατολογεῖ τὰ ὄργανά της, ἂν δὲν κατέστη μέχρι τῆς σήμερον ἰδεωδῶς ἄμεμπτον, ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῆς προόδου ὥστε νὰ διαπλάσσῃ ἕνα θεσμὸν ἐνόρκων μέχρι τοιαύτης περιωπῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀμφισβήτησιν τοῦ κύρους του.

Ἔσχεν ὅμως καὶ ἐν ἔτι ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἀγαθὸν τὸ λυπηρὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον. Ὅλη ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ συμπάθεια, ἥτις ὠφείλετο εἰς τοὺς δικηγόρους κ. κ. **Σπυρ. Πάτσην** καὶ **Κοσμᾶν Ρέπουλην**, ὧν τὰ ὀνόματα μοιραίως ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ ἐπεισόδιον, ἐξεδηλώθη ὑφ' ὅλων ἄνευ ἐξαιρέσεως τῶν συναδέλφων των. Τὸ φαινόμενον δὲν ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν ἁπλῶς δύο ἀτόμων, ὧν ἡ ὑπόληψις εἶνε ἤδη ἑδραιωμένη, ἀλλὰ συγχρόνως μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἀνατροφὴ ἡμῶν ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἄνευ δισταγμῶν καὶ περὶ προσώπων νὰ ἐκδίδωνται αἱ κοινωνικαὶ ἐτυμηγορίαι.

Κοινωνικὴ ἐτυμηγορία

Φαίνεται ὅτι οἱ προσωρινοὶ ἰδιοκτῆται τῶν τιμαρίων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Ἑλληνικὰ Ὑπουργεῖα, ὀπαδοὶ μέχρι τῶν ἄκρων τῆς διαιτητικῆς τοῦ μηδὲν πράττειν, ἤρχισαν νὰ μὴ ἀναγινώσκουν μηδὲ τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἀποστέλλονται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν. Διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τοὐλάχιστον οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη παραμένει περὶ τούτου ἀμφιβολία, διότι καὶ ἁπλῆ ἀνάγνωσις τῶν διαβιβαζομένων εἰς αὐτὸ ἐγγράφων ἂν ἐγίνετο, εἷς Νομάρχης, ὁ τῆς Εὐβοίας, Κ. Νιώτης ὀνομαζόμενος, ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον θὰ παρεκαλεῖτο νὰ παύσῃ παρέχων τὰς πολυτίμους ἄλλως πρὸς τὸ Κράτος ὑπηρεσίας του, ἂν συγχρόνως δὲν ἐλάμβανεν ἄκων καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν ἄγουσαν. Ὁ ἀνώτερος οὗτος διοικητικὸς ὑπάλληλος, ἀφοῦ διερρύθμισεν οὕτω τὰ τοῦ νομοῦ του, ὥστε ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἔφθασεν εἰς τὸ τέλειον καὶ ἡ δημοτικὴ διοίκησις κατέστη ἄμεμπτος, ἀνέλαβε πλέον, ὄχι μόνον καὶ τὰ τῆς δικαιοσύνης νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ὑψηλήν του προστασίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς λειτουργοὺς ταύτης, ἔστω καὶ τοὺς ἀνωτάτους, νὰ συγκρατῇ τρέμοντας ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον ὄμμα του. Ἑνὸς μάλιστα Εἰσαγγελέως, τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ συμπεριφορά, τόσον ἄτοπος ἐφάνη εἰς τὸν κ. Νομάρχην Εὐβοίας Κ. Νιώτην, ὥστε δι' ἐγγράφου του ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον σκονιζομένου τὶς οἶδεν εἰς ποίαν γωνίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Πατρίδα» τοῦ Πύργου ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην ὅπως ληφθῶσι σοβαρώτερα μέτρα, διότι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀγορεύων ἀπὸ τοῦ εἰσαγγελικοῦ βήματος ἢ γνωμοδοτῶν ἐγγράφως, ὁρμᾶται ἐκ πνεύματος ἐπιδείξεως νομικῆς σοφίας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἐπιλήσμων τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων γενόμενος, ἀπεπειράθη νὰ διεγείρῃ μῖσος καὶ ἔριδας μεταξὺ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Καταστρέφει δὲ ὁ εὐθαρσὴς Νομάρχης Εὐβοίας κ. Κ. Νιώτης τὸ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφόν του μὲ τὴν ἑξῆς ἀμίμητον κατακλεῖδα:

«Τούτων ἕνεκα παρακαλῶ τὸ προϊστάμενον Ὑπουργεῖον, ὅπως εὐαρεστούμενον λάβῃ ὑπ' ὄψει ταύτην μου καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ προκαλέσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ παρὰ τῷ Ἀρ. Πάγῳ Εἰσαγγελεύς, διότι πᾶσα ἀνοχὴ πρὸς τοιαύτας ἐπικινδύνους γνώμας ἐκφερομένας ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ Εἰσαγγελικοῦ θώκου, ὄχι μόνον ἐνθαρρύνει τοὺς ἐπικίνδυνα διδάγματα ἐξαγγέλλοντας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Κράτος ἐπιφυλάσσει κακά, πρὸς πρόληψιν τῶν ὁποίων, μόνον ἡ τῶν τεταγμένων φρουρῶν ἄμυνα καὶ ἐπαγρύπνησις ἐπιβάλλεται ὡς ἱκανὴ ν' ἀποτρέψῃ».

Ἐρωτᾶται ἤδη: Ἂν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ πρὸς αὐτὸ διευθυνόμενα ἔγγραφα, δὲν θὰ ἀνεγίνωσκε καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον τοῦ κ. Νομάρχου; Καὶ ἂν τὸ ἀνεγίνωσκε δὲν θὰ ἔτριβε τοὺς ὀφθαλμούς, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἐπροτίμα νὰ τρίψῃ **τὴ μούρη** τοῦ κ. Νομάρχου;

Εἰς ἡμᾶς βέβαια τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Δικαιοσύνης» οὐδεμίαν ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν ὅσαι δήποτ' ἂν παρετηρήθησαν ἀτέλειαι καὶ οἱαδήποτε ἂν κατεδείχθησαν χάσματα ἀνακρίσεώς τινος, ἔστω καὶ ἐν ὑποθέσει φόνου, δικαζομένου πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου. Τὰ ἐν ἀγανακτήσει δὲ σχόλια αὐτοῦ τοῦ ἡμερησίου τύπου μᾶς ἐφάνησαν ἄκρως παράδοξα, καὶ δέον ν' ἀποδοθῶσιν εἰς ζωηρὸν συναίσθημα τῆς στιγμῆς, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὡς ἄγνωστον ὅτι μόνον τελεία ἀνάκρισις εἶνε τὸ δυνάμενον νὰ θεωρηθῇ παρ' ἡμῖν κατ' ἐξαίρεσιν, μοναδικόν, ἀπίστευτον. Χωρὶς πολλὰ λόγια: **καθῆκον παρ' ἡμῖν τῆς ἀνακρίσεως εἶνε νὰ πιθανολογήσῃ ὅπως-ὅπως τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ τὴν παραπέμψῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον.** Ποῖα τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν Κοινωνίαν μιᾶς τοιαύτης ἀνακριτικῆς τακτικῆς, ποῖα τὰ ἀπαίσια ἀποτελέσματα εἰδικῶς διὰ τὸ γόητρον τῆς Δικαιοσύνης, ποῖα τὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐκ τῶν ἀμετρήτων χιλιάδων ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐξετέθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ἐν πάσῃ εὐρύτητι ἀπὸ τῶν ἡμετέρων στηλῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Δὲν ἔχομεν δὲ ἡμεῖς παραλείψει ὅτι τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα ἔχουν κυριολεκτικῶς φορτωθῇ μέχρι τοῦ ἀφορήτου ἐκ τοῦ πλήθους τῶν δικογραφιῶν. Ἀλλ' ἐκ τοὐναντίου ἔχομεν ὑποδείξει καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς διορθώσεως τοῦ ἀπεριγράπτου κακοῦ, διότι καὶ ὑπὸ τοὺς ὑπάρχοντας ὅρους νομίζομεν ὅτι ἰδίως αἱ εἰσαγγελίαι δύνανται νὰ μετριάσωσι τὰ κινοῦντα εἰς ἀγανάκτησιν καὶ ἀληθῆ ὀργὴν πράγματα ταῦτα.

Πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν ἐδικάζετο ἀναίρεσίς τις, ἐνώπιον πάλιν τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, γενομένη ἐνώπιον ἀναριθμήτου πλήθους κατὰ τὸ περυσινὸν θέρος ἔν τινι τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων τοῦ Θησείου. Ἐνῷ δὲ περὶ τοῦ δράστου, τοῦ παθόντος καὶ τῆς πράξεως ἦτο ἀκατανόητον νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, τοῦ δράστου συλληφθέντος αὐτοστιγμεὶ καὶ ὁμολογήσαντος τὴν ἐνοχήν του, ἡ ἀνάκρισις ἠρκέσθη νὰ ἐξετάσῃ ἐλαχίστους μάρτυρας καὶ ἠρώτα αὐτοὺς ἁπλῶς καὶ ξηρῶς ἂν ὁ Α ἀνήρεσε τὸν Β, οὐδὲ σκέψις δὲ ἐγένετο περὶ ἐρεύνης καὶ διεξετάσεως τῶν αἰτίων καὶ περιστατικῶν. Τί ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ ἐπ' ἀκροατηρίου, εἶνε ἐντελῶς περιττὸν νὰ τὸ εἴπωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Οὔτε τῶν ρητῶν διατάξεων τοῦ νόμου ὑπῆρχεν ἀνάγκη, ὅπως κατανοῇ ἕκαστος καὶ ἀπαιτῶσιν ὅλοι νὰ μὴ ἐπιζητῆται μόνον ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀθωότητος αὐτῶν. Τοῦτο ἐπαναλαμβανόμενον ὅπωσδήποτε καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποτελεῖ ἐσχάτην κοινοτοπίαν, ἂν δὲν προκαλῆται ὑπὸ συστηματικῆς τακτικῆς τιθείσης ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀντίληψιν καὶ συναίσθησιν ἠθικῶν ἀξιωμάτων πηγαζόντων ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ναὶ ἢ ὄχι;

Ἄλλο...

***

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἡ ἀνάκρισις ὑπολαμβάνει ὡς περαιωθὲν τὸ καθῆκόν της ἅμα ὡς πιθανολογήσῃ τὴν πρᾶξιν. Δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἔχει λησμονηθῇ ἐντελῶς τὸ ἄρθρον 253 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καθ' ὃ διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς δίκην ἀπαιτοῦνται «**ἀποχρῶσαι ἀποδείξεις**». Δὲν ἀρκεῖ ἡ αὐθαίρετος πρακτικὴ ἡ διαιρέσασα τοὺς κλητευομένους μάρτυρας εἰς «μάρτυρας τῆς κατηγορίας» καὶ «μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως», παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, αἵτινες ἀγνοοῦσι τὰς ὀνομασίας ταύτας, ἐξ ὧν ἐπήγασε τὸ προνόμιον τῶν πρώτων νὰ ὦσιν ἀσύδοτοι δι' ὅ,τι ἂν εἴπωσι καταφώρως ἔστω ψευδές, ἐὰν λέγωσι τοῦτο κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, διαστρέφοντες ἔστω ἀναισχυντότατα τὰς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν βεβαιώσεις των, ἐνῷ πᾶς λεγόμενος μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως χαρακτηρίζεται ἐκ προκαταβολῆς τοὐλάχιστον ἀναξιόπιστος, σπανίως ἀνεκτὸς εἰς τυπικὴν ἀκρόασιν, ὑποκείμενος εἰς κατηγορίαν ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἂν μίαν λέξιν προσθέσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ ἢ τροποποιήσῃ τῆς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καταθέσεώς του, ἥτις κατὰ $^{99}/_{100}$ δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δὲν συνετάγη ἀκριβῶς καὶ πιστῶς. Δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα· ἀλλὰ καὶ κατὰ κανόνα ἀνεξαίρετον αἱ Εἰσαγγελίαι, ἐκ τῶν ἐξεταζομένων κατὰ τὴν ἀνάκρισιν μαρτύρων, κλητεύουσι μόνον τοὺς λέγοντάς τι κατὰ τῶν κατηγορουμένων, οὐδέποτε δὲ τοὺς μαρτυροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν. Ἂν δὲ κλητεύσῃ αὐτοὺς ὁ κατηγορούμενος χαρακτηρίζονται ἀμέσως καὶ ὀνομάζονται «*μάρτυρες ὑπερασπίσεως!*» καὶ ἀναμένει αὐτούς, λέγομεν, τοὐλάχιστον ὁ χλευασμὸς ἐπ' ἀκροατηρίου. Μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν διεξήγετο δίκη τις ἐν τῷ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείῳ, εἰς ἣν, ἐνῷ εἶχον κλητευθῇ **δεκαπέντε** μάρτυρες, δὲν εἶχε κλητευθῇ οὔτε εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων **μόνων αὐτοπτῶν καὶ αὐτηκόων καὶ ἐξητασμένων κατὰ τὴν ἀνάκρισιν,** ΔΙΟΤΙ, ΔΙΟΤΙ ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΣΙ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ. Εἶνε δὲ ἄξιον ἐπαίνων τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων, εἰ καὶ ἠγωνίσθη πεισματωδῶς καὶ περιτέχνως περὶ τοῦ ἐναντίου ἐφ' ἱκανόν, διότι περιῆλθεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον νὰ διατάξῃ κρείσσονας ἀποδείξεις ὅπως κλητευθῶσιν οἱ μάρτυρες ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἀπόφασιν «**πρὸ παντὸς ἔδει νὰ κληθῶσιν**». Ἀλλ' ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν παρὰ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, ἥτις ἐν συνόλῳ τόσην ἐπιδεικνύει θέλησιν πρὸς δρᾶσιν ἐκτὸς τῆς ρουτίνας, νὰ καταργήσῃ ἐντελῶς τὰς ἄλλων χρόνων καὶ ἄλλων καιρῶν μεθόδους ταύτας, ἀπειλούσας αὐτὸ τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου παρ' ἡμῖν. Διότι γεννᾶται φυσικὰ ἐν αἴσθημα ἀναγκαίας ἀντιδράσεως μεταξὺ Εἰσαγγελίας καὶ Ὑπερασπίσεως, ὅπερ ἐπεκτείνεται εἰς ὅλον τὸ κοινωνικὸν πεδίον, ἀφ' οὗ ἀκούεται ἡ φωνὴ «*ὁ σώζων ἑαυτὸν σωζέτω, διὰ παντὸς μέσου!*»

***

Οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ συνήγοροι αὐτῶν, οἱ λησμονοῦντες, ὅτι δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἐνόρκους τοῦ 42, οἱ ὑπολαμβάνοντες, ὅτι οἱ ποινικοὶ νόμοι δὲν ἐτέθησαν μόνον ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῶν, κυριώτατα δὲ ὑπὲρ τῶν παθόντων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας, καθίστανται ἄξιοι τοὐλάχιστον οἴκτου. Ἐνῷ δὲ τοιοῦτοι συνήγοροι πᾶν ἄλλο ἢ ὠφέλιμοι γίνονται πρὸς τοὺς πελάτας των, οὐδόλως εἶνε ἐπίφοβοι διὰ τὴν Κατηγορίαν, ὥστε νὰ νομίζῃ αὕτη ἐπιτρεπόμενα ἔκ τινος σκοπιμότητος μέτρα ἀντίθετα πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐξυπηρέτησιν τοῦ αἰσθήματος τοῦ δικαίου.

Αἱ διαστάσεις τοῦ νεοσυστάτου ἀρχείου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἤρξαντο ἐξογκούμεναι εἰς βαθμὸν ἀρκετὰ ἐπικίνδυνον.

Ἡ πανάκεια

Ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς συρρέουν διαμαρτυρίαι ἀδικουμένων καὶ σχέδια πατριωτῶν περὶ διασώσεως τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ γνῶμαι ἄλλων περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς Δικαιοσύνης καὶ εὐχαὶ ὅπως ὁ Σύλλογος τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἀναμορφώσεως καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα, ἂν δὲν ἔχουν ἄλλο ἀποτέλεσμα, πάντως ἔχουν ἀνάγκην ἀναγνώσεως.

Ἓν ἐκ τῶν τελευταίων τοιαύτης φύσεως ἐγγράφων εἶνε καὶ μία ἀναφορὰ τῶν ἐν Λεβαδείᾳ καταδίκων, συνοδευομένη ἀπὸ μίαν... κουραμάνα, «σεσαθρωμένην καὶ περιτετυλιγμένην ἐντὸς *πανοῦ*» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀναφορᾶς, δι' ἧς οἱ ἀτυχεῖς κατάδικοι, ἀδυνατοῦντες νὰ τρέφωνται μὲ οὐσίαν ἥτις τὸ σχῆμα μόνον τοῦ ἄρτου ἔχει, ἐρωτοῦν τὸν δικηγορικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν, ἂν εἶνε κατάστασις αὐτή, θέλοντες ἴσως νὰ εἴπουν ἂν εἶνε κουραμάνα αὐτή.

Εὐτυχῶς ὁ Σύλλογος δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διὰ πραγματογνωμόνων ἢ χημικῆς ἀναλύσεως ἐξακριβώσεως, διότι εἶνε ἀπολύτως βέβαιον ὅτι τὸ ἐντὸς πανοῦ περιεχόμενον, δίδεται μὲν ὡς κουραμάνα, πᾶν ἄλλο ὅμως ἢ κουραμάνα εἶνε.

Ἡ πρὸς συλλογὴν μαχαιρῶν καὶ ἄλλων φονικῶν ὅπλων Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ παρὰ τῇ αὐτῇ Εἰσαγελίᾳ Γραμματέως, ἐξελθοῦσα κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα πρὸς συλλογὴν φονικῶν ὅπλων ἐπέτυχε πληρέστατα. Μόναι αἱ φυλακαὶ τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος, αὐθόρμητοι καὶ μετὰ ἐθελοθυσίας ἀπεριγράπτου, ἐφωδίασαν τὴν Ἐπιτροπὴν μὲ δεκάδας τοιούτων φιλανθρωπικῶν ὀργά-

Ὁ ἀμπτός.

νων, ἅτινα ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς θα ἀναλάβῃ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ἱδρυθησόμενον Μουσεῖον, τὸ μέλλον νὰ μαρτυρῇ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους περὶ τῶν προόδων, ἃς ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις ἐπιτελεῖ.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπὶ τῆς ἐργολαβίας δίκης.

Ὁ Ἀναστασιανὸς Νόμος ἀφορᾷ, ὡς γνωστόν, τὴν ἐκχώρησιν λόγῳ *πωλήσεως*, οὐδ' ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐκχωρήσεως, καθ' ἣν ἀντάλλαγμα τῆς ἐκχωρουμένης ἀπαιτήσεως εἶναι ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν. Ἀνακριβῶς ἄρα ἰσχυρίζεται ὁ κ. Ἀλ. Οἰκονόμου, ἐκ Χαλκίδος, εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Δικαιοσύνης», ὅτι ἐπὶ ἐργολαβίας δίκης, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῆς παροχῆς τῶν δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι κατωτέρα τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐκχωρουμένης ἐπιδίκου ἀπαιτήσεως, ἐφαρμοστέος εἶναι ὁ Ἀναστ. Νόμος. Ἄλλως τε δὲν πρόκειται πάντοτε περὶ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸν δικηγόρον μέρους τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος.

Ὡς πρὸς τὸ ἀθέμιτον τῆς ἐργολαβίας δίκης καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν περὶ αὐτῆς ρωμαϊκῶν διατάξεων παρεῖλκε πλέον ἤ, ἄλλως ἀορίστως καὶ ἀκροθιγῶς γενομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ κ. Οἰκονόμου, ἐπανάληψις τῶν ἐν ἐκτάσει ἀναπτυχθέντων ἤδη ἐν τῇ «Δικαιοσύνῃ» ἐπιχειρημάτων τῶν κ. κ. Μυλωνᾶ καὶ Σημαντήρα.

Παρατηρητής.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

Ἓν ἀπὸ τὰ πλέον ἰδιότροπα, φλέγοντα ὅμως πάντοτε ζητήματα, ἀνακινεῖται τελευταῖον ἐν Γερμανίᾳ συνεπείᾳ ἀποφάσεως Γερμανικοῦ Στρατοδικείου. Τὸ ζήτημα ἐπιγράφεται: «Ἐγχείρησις κατὰ διαταγὴν ἢ προσταγήν!» ἤτοι ἐγχείρησις ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ πάσχοντος. Τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος ἔχει ὡς ἑξῆς: Γερμανὸς στρατιώτης ὑπέστη ἕνεκα κοπιώδους πορείας δὶς ἐξάρθρωσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπηλλάγη μετὰ νοσηλείαν ἐν τῷ Στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ. Μετὰ τοῦτο ὅμως λαβὼν μέρος εἰς νέαν πορείαν ἔπαθε καὶ πάλιν νέαν ἐξάρθρωσιν, διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ὁποίας ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ ἐγχείρησις, εἰς ἣν ὁ παθὼν στρατιώτης δὲν συγκατετίθετο. Τὸ Στρατιωτικὸν ὅμως Νοσοκομεῖον, οὐ μόνον προέβη, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πάσχοντος, εἰς τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν ἐνήργησεν ὅπως ὁ στρατιώτης παραπεμφθῇ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος καὶ μὴ τηρήσει τῆς ὀφειλομένης ὑπακοῆς. Τὸ ὅτι τὸ Γερμανικὸν Στρατοδικεῖον κατεδίκασε τὸν στρατιώτην δὲν εἶνε καθόλου ἀπρόοπτον, ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρει εἶνε ἡ σκέψις τῆς καταδικασάσης αὐτὸν ἀποφάσεως, ἥτις περίπου ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἡ πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ ὑποχρέωσις παντὸς πολίτου δὲν περιλαμβάνει μόνην τὴν ἔννοιαν ὅτι πᾶς τις εἶνε ὑπόχρεως ν' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑτέραν, ὅτι πρέπει νὰ μεριμνᾷ ὅπως ἀποτελῇ **χρήσιμον** μέλος τοῦ στρατοῦ».

Καὶ ἐπιλέγει ἡ ἀπόφασις: «Καθ' ὃν λόγον εἶνε τιμωρητέος ὁ ἐπιδιώκων ὅπως καταστῇ σωματικῶς ἀτελής, ἵνα οὕτως ἀποφύγῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶνε τιμωρητέος καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, γενόμενος στρατιώτης, ἀρνεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐκείνην τὴν δίαιταν τὴν ὁποίαν ἡ πειθαρχία ὑποδεικνύει, ὅπως παρέχῃ τὰς ὑπηρεσίας δι' ἃς ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς ἀναγκαῖος». Καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἄκαμπτος Γερμανικὴ πειθαρχία φθέγγεται διὰ τοῦ στόματος τῶν στρατιωτικῶν δικαστῶν της. Ἄλλα ὅμως διδάσκει ἡ ἐλευθέρα ἐπιστήμη, ἡ ἔχουσα τὰ θεμέλιά της ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἐπιστήμη αὕτη πικρότατα ἀντεπεξέρχεται κατὰ τοιούτων ἀπανθρώπων ὡς λέγει μέτρων, τότε δὲ καὶ μόνον ἐπιτρέπει τὴν τιμωρίαν, ὅταν διαγνωσθῇ, ὅτι ὁ στρατιώτης ἀρνεῖται τὴν θεραπείαν δολίως, ἤτοι ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως καὶ οὐχὶ ὅταν δειλιᾷ ἢ ἐξ ἄλλων λόγων. Πάντως δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ λεχθῇ ὑπὸ σημείωσιν καὶ διὰ τὰ ἰδικά μας Στρατοδικεῖα ἡ ἀπόφασις αὕτη.

✱

Ὑπάρχουν ἐνδόσιμα πιθανολογοῦντα ὅτι καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ ἀπειλεῖ νὰ κατακτήσῃ ἡ γυνὴ τοῦ μέλλοντος. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰσέδυσεν ἤδη ἡ νέα γυνὴ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἐπαγγέλματα καὶ αξιώματα, ἀφοῦ καὶ τὴν δικηγορικὴν τήβεννον περιεβλήθη καὶ ἀπὸ τῶν ἑδρῶν τῶν Πανεπιστημίων ἀκούεται ἡ λεπτὴ φωνή της καὶ τὸν ἄμβωνα ἐπάτησεν ἤδη, ἐν Ἀμερικῇ τοὐλάχιστον, τὸ γεγονὸς λέγομεν τοῦτο ἤρχισε νὰ καθιστᾷ σκεπτικοὺς τοὺς ἀντιφεμινιστὰς τῆς Εὐρώπης, σκεπτομένους ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἔχωμεν καὶ γυναῖκας δικαστάς. Ἕνεκα τούτου, ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο καταριθμοῦντες τὰ μειονεκτήματα ἅτινα τὸ θῆλυ γένος παρουσιάζει διὰ τὸ ἀξίωμα ἢ ἐπάγγελμα τοῦτο. Παραλείποντες τὰ γνωστὰ κατὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς γυναικὸς ἐπιχειρήματα, τοῦ εὐαισθήτου αὐτῆς, τοῦ ἀσθενοῦς τοῦ χαρακτῆρός της, τοῦ εὐφαντάστου καὶ τὰ παρόμοια, παραθέτομεν μίαν πρωτότυπον ἀντίρρησιν κατὰ τῆς ὑπονοίας ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναρριχηθοῦν μέχρι καὶ τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος αἱ γυναῖκες τοῦ μέλλοντος. Ἡ ἀντίρρησις δὲ αὕτη εἶνε ὅτι εἶνε ἀκατάληπτον πῶς ἡ γυνὴ θὰ ἀποφαίνεται ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, ἀφοῦ ἀνομολογῇ ἑαυτὴν καὶ θὰ ἀνομολογῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὅτι εἶνε τόσον ἀσθενὴς καὶ κατὰ τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ κατὰ τὸ ψυχικὸν θάρρος, ὥστε δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ὡς στρατιώτης. Ὃν ἑπομένως τοιοῦτο, λέγουν οἱ σκεπτικισταὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπης, πῶς δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε τελείως ἄχρηστον;

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι πολὺ ὀλίγον πειστικὸν μᾶς φαίνεται τὸ ἐπιχείρημα, παρὰ τὴν διάθεσιν ἣν ἔχομεν νὰ θεωρῶμεν ἀνικάνους τὰς κυρίας οἱουδήποτε αἰῶνος ὅπως μετέρχωνται καὶ τὸν δικαστήν.

✱

Ὀλίγοι ἴσως γνωρίζουν, ὅτι ἐν Χάγῃ λειτουργεῖ ἤδη διεθνὲς διαιτητικὸν δικαστήριον, λύον τὰς μεταξὺ τῶν Κρατῶν διαφοράς. Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐπελήφθη ἤδη τοῦ γνωστοῦ μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας ζητήματος τῆς Καζαπλάγκας. Οἱ ἀποτελοῦντες τοῦτο διαιτηταὶ εἶνε τέσσαρες, ὧν δύο τῆς Γαλλίας καὶ δύο τῆς Γερμανίας. Τὸ ἐνθαρρυντικὸν δέ, ἀπὸ ἀπόψεως ἀποσοβήσεως πολέμων ἐν τῷ μέλλοντι, εἶνε ὅτι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀνετέθη μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ διαφόρων Κρατῶν ἡ λύσις ὄχι μόνον τεχνικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων δημοσιονομικῶν, ἀλλὰ καὶ καθαρῶς πολιτικῶν ζητημάτων, ὧν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει τὸ ἄνω τῆς Καζαπλάγκας.

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΚΛΗΤΗΡΕΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἀπηύθυνε πρὸς τὸν δικηγορικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται φρονοῦμεν νὰ ληφθῇ σοβαρωτέρα σκέψις.

Κύριε Πρόεδρε

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν ὕπαρξιν καὶ λειτουργίαν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συνημμένου Καταστατικοῦ, τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου τῶν δικαστικῶν κλητήρων Ἀθηνῶν, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει σας καὶ τὸν κλάδον ἡμῶν εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφ. β'. τοῦ νόμου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων προτάσεις καὶ γνώμας σας.

Φρονοῦντες ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν αὕτη, σκοποῦσα τὴν βελτίωσιν τοῦ θεσμοῦ περὶ δικαστικῶν κλητήρων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Κοινωνίας, ἧς κάλλιον παντὸς ἄλλου ὑμεῖς γνωρίζετε πόσα συμφέροντα ἐκ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐξαρτῶνται, εὐελπιστοῦμεν ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν, παρεμφεροῦς φύσεως, τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, θέλει ἀναγραφῇ καὶ ἡ μέριμνα περὶ βελτιώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων περὶ δικαστικῶν κλητήρων διατάξεων, ὡς πρός τε τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπίτευξις τούτου δεῖται νομοθετικῆς κυρώσεως, πολλὰς χάριτας θὰ ὀφείλωμεν ὑμῖν, ἂν ὁ ὑμέτερος Σύλλογος ἤθελεν ἐνισχύσει ἡμᾶς διὰ τοῦ κύρους του εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων νόμων, ὑπὸ τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἔγκρισιν ὑποβληθησομένων αὐτῷ προτάσεων τεινουσῶν εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω τέλος.

Τὰς προτάσεις ἡμῶν ταύτας θέλομεν ὑποβάλῃ εἰς την κρίσιν σας εὐθὺς ὡς μᾶς γνωρίσητε ὅτι ὁ Σύλλογος ὑμῶν εἶνε διατεθειμένος κατ' ἀρχὴν νὰ ὑποστηρίξῃ ταύτας.

Δέξασθε παρακαλοῦμεν κλ.

ΗΛ. ΚΟΥΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς
Π. Κωνσταντινίδης

Β' ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ
ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Συντάκτα,

Παρακαλεῖσθε ὅπως δημοσιεύσητε ἐν τῇ «Δικαιοσύνῃ» τὸν κάτωθι δεύτερον κατάλογον εἰσφορῶν τῶν ἐν Ἀθήναις συναδέλφων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

23 Ἀπριλίου—6 Μαΐου 1909

Ν. Γουναράκης Δρ. 50, Ὀθ. Φωστηρόπουλος 10, Θ. Ζώρας 10, Γ. Βλάχος 10, Δ. Καρδαμάτης 10, Ν. Συνοδινὸς 10, Ἀθ. Σωτηριάδης 25, Ἀγγ. Ρακόπουλος 15, Ε. Γεωργακόπουλος 10, Δ. Βαγιανέλης 5, Γ. Φιλάρετος 100, Β. Ματαρᾶς 10, Περ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος 10, Ι. Πρινόπουλος 10, Ι. Γενηματᾶς 5, Ι. Παπαναστασόπουλος 10, Ἀν. Νομικὸς 10, Ι. Τούντας 10, Ι. Σημαντήρας 100, Ἀ. Κατριβάνος 25, Φ. Λούης 15, Λ. Θεοδωρίδης 15, Δεμερτζῆς καὶ Καραπάνος 50, Δ. Μαῦρος 10, Ι. Καρακαττάνης 10, Δ. Γ. Ἀντωνιάδης 25, Κ. Ρέπουλης 5, Α. Σκάτης 20, Μ. Μίνδλερ 5, Σ. Μαντζουλῖνος 10, Α. Λιτύμας 10, Α. Παπαγιαννόπουλος 10, Π. Σταθακόπουλος 25, Χ. Γιαννόπουλος 5, Α. Σοφιανὸς 15, Ι. Φώσκολος 5, Π. Τσιτσεκλῆς 25, Κ. Γελέκης 20, Θ. Γοῦσκος 10, Ἀλέξανδρος Κυριακίδης 20, Ἀδελφοὶ Κ. Σταυρόπουλοι 40, Ν. Κομνηνὸς 10, Ν. Μοσχονήσιος 5, Ν. Μαγαίρας 5.

Ἤτοι δραχμαὶ 815, ἐκ δὲ τοῦ πρώτου Καταλόγου (ὃν ἴδε ἐν φύλλῳ «Δικαιοσύνης» ἀριθ. 133), δρ. 3280, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ τέσσαρες χιλιάδες ἐννενήκοντα πέντε (4095), κατατεθειμέναι παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ὀνόματι τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6793 Ἀριθ. Μητρ. Βιβλίου Καταθέσεων εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ τόκῳ 3 ½ %.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Δ. Τσάτσος
Ἀρ. Χαρτουλάρης
Ἀρ. Σ. Μπαλᾶνος

Εἰσφοραὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ δικηγόρων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Ἀνδρ. Ἀντωνιάδης Δρ. 20, Ι. Νικητόπουλος 10, Ἀρ. Παΐζης 10, Κ. Ζαρόκωστας 10, Ι. Κολύμβας 10, Δ. Μπινιάρης 5, Ι. Μάνος 20, Στέφ. Μεζεβίρης 5, Παναγ. Σαπουνάκης 10, Δημ. Σκάγιαννης 5, Μιχαὴλ Ρουνόπουλος 10, Γ. Γιαννοῦκος 5, Κωνστ. Κρητικὸς 10, Σπ. Παρασκευόπουλος 10, Ν. Τσαμούρης 5, Μιχ. Κουκιᾶς 10, Εὐάγ. Λιόλιος 5, Γεώργ. καὶ Δευκ. Ρεδιάδαι 20, Εὐστ. Σακελλαράκης 15, Δημ. Σούγκρας 10, Σπ. Νικολετόπουλος 10, Σωτήρ. Ναθαναὴλ 5, Ἄγγελος Κοσμᾶς 10, Λεων. Οἰκονομίδης 10, Ἀναστ. Κορδαντωνόπουλος 10, Λάμπρος Παππαγεωργίου 5, Γεώργ. Λεβαντῆς 5, Β. Θεοφιλόπουλος 5, Ἀνάργ. Φαρδούλης 5, Στ. Νικολαΐδης 5, Σπ. Σιμίτης 50, Κων. Γιαννόπουλος 10, Δημ. Σπηλιωτόπουλος 20, Α. Σπηλιωτόπουλος 10, Γεώρ. Πολίτης 20, Γ. Λαζαρίμος 25, Ἄγγελος Μανοῦσος 10. Ἐν ὅλῳ Δρ. 420.

Ἀριθ. 1400

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Λαμίᾳ σήμερον τὴν τετάρτην (4) τοῦ μηνὸς Μαΐου, τοῦ 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐννάτου ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστ. Κλητὴρ τῶν ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικῶν Δημήτριος Ἠρ. Ἀναγνόπουλος, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Νικολ. Ζέρβα, Δικηγόρου, πληρεξουσίου τοῦ Νικολάου Κοντογιάννη, ὡς ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Γεωργίου Κατσάνου, κατοίκου Σπερχειάδος, μεταβὰς ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Ναοὺμ Μπότσην, κάτοικον πρώην Σπερχειάδος καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 279 καὶ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων, δι' ἧς ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικῶν Βασιλ. Παπαγεωργίου ἐμφαίνεται ὅτι κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκθέσει τοῦ ὡς εἴρηται κλητῆρος περιγραφόμενα ἀκίνητα κτήματα, κείμενα ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Σπερχειάδος, τοῦ ὁμωνύμου δήμου τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Μπότση κατοίκου ἤδη Καρβασαρᾶ καὶ Ναοὺμ Μπότση ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτέρω ἐπισπεύδοντος ἤδη δανειστοῦ Νικολάου Δ. Κοντογιάννη, κατοίκου Σπερχειάδος, ὑπὸ τὴν ὡς εἴρηται ἰδιότητά του πρὸς γνῶσιν κ.λ.π.

Καὶ εἰς βεβαίωσιν συνετάγη τὸ παρὸν ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως ὅπερ ἀναγνωσθὲν ὑπεγράφη νομίμως ὡς ἕπεται.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Τ. Σ. **Α. Ρωμανὸς**

Ὁ κλητὴρ
Α. Ἀναγνόπουλος

Περίληψις

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2976 (1909) ἀποφάσεώς του δεχθὲν τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου ἐ. ἔ. αἴτησιν τῆς Ἀγγελικῆς συζύγου Πέτρου Μαρκοπούλου, τὸ γένος Ἰωάννου Παπαντωνίου κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ διαμενούσης ἤδη ἐν Πόρῳ, κατὰ τοῦ συζύγου της Πέτρου Μαρκοπούλου κατοίκου ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του Ἀθηνῶν, πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς περὶ διαζυγίου, διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ἀθήνησι τῇ 8 Μαΐου 1909

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Ἰωάν. Διαλιδμᾶς

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΜΑΝ. Σ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Διδάκτορος τῆς Νομικῆς

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΕΝ ΤΩι ΝΕΩΤΕΡΩι ΑΣΤΙΚΩι
ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΩι ΔΙΚΑΙΩι

Ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορίᾳ διατριβὴ ἐκ σελ. 34

Ὀλίγας ἡμῶν παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς μελέτης ταύτης τοῦ νεαροῦ ἐπιστήμονος ἐπιφυλασσόμεθα νὰ παραθέσωμεν εἰς ἓν τῶν ἑπομένων φύλλων.

ΗΛΙΑ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
Ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου

ΕΙΔΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Εἰς τεῦχος ἐκ σελ. 78 ἐδημοσιεύθησαν μελέται τοῦ πλήρους μέλλοντος συγγραφέως καὶ ὑφηγητοῦ, ὑπὸ τοὺς τίτλους: «Συγχώνευσις Ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου. Λόγος ἐναρκτήριος ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ. Χρόνος τῶν γενεθλίων τῆς Ἀστικῆς ἀγωγῆς, κατὰ τὸν νόμον περὶ σημάτων. Ἡ συναλλαγματικὴ ὡς τίτλος ἐκτελεστός».

ΣΠΥΡ. Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΩΣ ΙΣΧΥΕΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Ἐξεδόθη τὸ τρίτον τεῦχος τοῦ δευτέρου τόμου ἐκ σελίδων 175.
Τιμᾶται δρ. 4,65

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμᾶται δραχ. 2

Τύποις Π. Α. Πετράκου